

z MOTÖRHEAD, celá sestava SAXON se mnou odehrála „You Have Got Another Thing Comin“ a společně s Klausem z BONFIRE jsme zazpívali pro všechny motorkáře „Born To Be Wild“. Motorkářů tam byla spousta. Vrcholem večera asi bylo, když jsme společně s původní sestavou WARLOCK zahráli tři skladby. Předtím jsme dohromady zkoušeli pouze dvakrát. Baskytarista Frank nedržel v ruce kytaru celých šestnáct let. Byl nervózní z toho, jak to dopadne. Myslím, že se to moc povedlo a fanoušci byli nadšení. Bylo to něco jako malý Wacken, taková menší heavymetalová party pro fanoušky z celého světa. Přijeli fanoušci z Austrálie, Ameriky, Ruska, Španělska, také z České republiky a Slovenska. Atmosféra byla naprosto fantastická. Dopadlo to nad moje očekávání. Lemmy z MOTÖRHEAD prohlásil, že by si něco takového nemohl nechat ujít a přijel by snad odkudkoliv. Udělalo mi to obrovskou radost a moc si toho vážím.

Vypadáš velmi mladě, ale už by teoreticky asi byl nejvyšší čas pořídit si dítě, pokud ho někdy chceš mít. Plánuješ vůbec nějaké, a když ne, jak se ti daří potlačovat biologické hodiny?

Já už jsem se definitivně jednou pro vždy rozhodla, že nebudu mít děti. Chci se naplno věnovat hudbě. Možná v dalším životě budu mít dítě i manžela, ale teď opravdu ne. Nedokázala bych žít bez hudby, zatímco bez dětí se obejdu, i když je mám ráda. Mám vždy radost z dětí mých přátel, ale s mým způsobem života by to nešlo dohromady. Nedokážu si to vůbec představit. Jsem stále na cestách. Člověk musí věci dělat pořádně a věnovat se buď naplno své práci, anebo rodině. A má práce by nedovolovala, abych se naplno věnovala obojímu. Já bych se také necítila dobře, kdybych nemohla jet na turné. Jsem ráda na cestách a jako svou rodinu vnímám kapelu a fanoušky. Takže mně rodina opravdu nechybí. Chtěla bych dělat hudbu do posledního dne, kdy to ještě bude mé fanoušky bavit. A když už by je to nebavilo, asi bych šla ze scény a dělala bych za scénou, dělala bych třeba filmovou hudbu.

A máš pocit, žeš už někdy v životě potkala muže svého života a nechala jsi ho kvůli práci odejít, nebo na něj stále čekáš?

Asi jsem ho nepotkala, protože by to musel být člověk s obrovským srdcem a láskou k hudbě. Musel by mít pochopení pro to, že jsem stále na cestách. V takových podmínkách je opravdu těžké si udržet vztah a není to jen můj problém proto, že jsem žena. Stejně to je i s kluky z kapely. Měsíce i celý rok nemají žádnou přítelkyni, jsou stále se mnou na turné. Je to opravdu moc těžké.

Zbývá ti vůbec čas aspoň trochu relaxovat? Neustále jsi v pohybu, natáčíš, koncertuješ...

Ne, vůbec žádný. Ale pracuji hrozně ráda, ať už jsem ve studiu nebo na turné. Trvá to už dvacet let, ale mne to baví, hlavně v posledních letech, kdy vidím, že se hudba, kterou děláme, dostává opět do popředí zájmu posluchačů. Stejně nemám domov, do kterého bych se vracela a cítila se doopravdy doma.

Chci se naplno věnovat hudbě. Možná v dalším životě budu mít dítě i manžela, ale teď opravdu ne. Nedokázala bych žít bez hudby, zatímco bez dětí se obejdu, i když je mám ráda. Doro

v sobě industriální vlivy, čímž jsme si získali mnoho nových příznivců, ale ti skální se většinou s tímto soundem nemohli identifikovat a bylo zřejmé, že by si raději přáli slyšet něco klasičtějšího. Já jsem to chápala, ale v dané chvíli mi nic jiného nezbyvalo. V podstatě jsem si nemohla dovolit ani turné. V Německu jsme sice tehdy udělali dobré turné, ale vyrazit do světa bylo fakt hodně těžké. Přesto mám tuto desku ráda. Bylo pěkné si zaexperimentovat a my jsme si její nahrávání opět náramně užili.

DORO
Love Me In Black
(1998)

Nástupce „Machine II Machine“ jsem natáčela částečně v New Yorku a částečně v Německu. Podle mne jsou na desce výborné skladby. Je to hodně vznešené album s úžasným zvukem, opět velice moderním, ale udělaným jinak než na „Machine II Machine“. Řekla bych, že je to vyzrálejší deska než její předchůdce.

DORO
Calling The Wild (2000)
Pak jsme udělali „Calling The Wild“, kterou jsme směřovali zpět ke svým kořenům. Deska má tradičnější sound. Po delším čase jsme zase byli u nezávislého labelu,

tentokrát SPV. Moc mě to těšilo, protože album zase mohlo vyjít na celém světě. Po jejím vydání jsme také poprvé navštívili Česko a byla jsem pozvána kapelou SEVEN, abych si zazpívala na její desce. S „Calling The Wild“ jsem mohla opět vyrazit na světové turné. Naštěstí právě v letech 1999 a 2000 se metal znovu vzcháňal. Opět jsem jela s DIO na turné po Americe.

DORO
Fight (2002)
Po „Fight“, které také bylo pravým metalovým albem, opět následovalo velké turné. Měli jsme několik koncertů také v Če-

chách. Hrála jsem na festivalu v Třinci, viděla v Praze fotbal, který organizoval časopis Spark a ve kterém hráli čeští muzikanti proti hokejistům z NHL. Dodalo mi to náladu. Po čase, kdy jsem byla nemocná z toho, jak metal ztratil své pozice, na mne čekalo tolik milých překvapení a odměn.

DORO

DVD „Für Immer“
(2004)
Je to několikahodinový materiál, na který se vešly záběry z mnoha bootlegů, jež lidé pořizovali od počátku mé kariéry až dodnes.